

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12Csp/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919201667
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7919201667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom, v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, Majernikova 3479/3A, 841 05 Bratislava-Karlova Ves, proti žalovanému: U. L., M.: XX.XX.XXXX, M. XXX/X,XXXXX B., v konaní o zaplatenie 460,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Stranám náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť nesplatenú časť úveru v sume 101,00 Eur, odplatu za poskytnutie úveru 56,00 Eur, poplatky za upomienky 240,00 Eur, zmluvnú pokutu 33,00 Eur, zmluvný úrok splatný k 2.7.206 v sume 30,30 Eur, zmluvný úrok 70 % zo sumy 101,00 Eur od 3.7.2016 až do zaplatenia, 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 101,00 Eur od 3.7.2016 až do zaplatenia ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.4.2015 uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere v sume 200,00 Eur so splatnosťou do 14.4.2016, ktorý žalovaný nespĺcal riadne a včas, preto je povinný podľa dohodnutých zmluvných podmienok uhradiť dlh a ostatné platby uplatnené v žalobe.
2. Žalovaný je dlhodobo na neznámom mieste a vo veci sa nevyjadril.
3. Žalobca pripojil k žalobe ako prílohu iba Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.4.2015 a neúplné Všeobecné podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru.
4. Výzvou z 10.5.2019 doručenou zástupcovi žalobcu 11.5.2019 súd vyzval zástupcu žalobcu, aby predložil v lehote 15 dní také prílohy a údaje, ktorými preukáže preskúmateľný výpočet výšky nesplatenej časti úveru a všetky ostatné tvrdenia o dôvodnosti ostatných nárokov. Na výzvu súdu však do vyhlásenia rozsudku žalobca vôbec nereagoval.
5. Podľa článku 8 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.
6. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

7. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

8. Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia

9. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

10. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

11. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

12. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

13. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

14. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

15. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

16. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd zamietol návrh žalobcu potom čo zistil, že dôkazy predložené žalobcom nie sú spôsobilé preukázať, že žalobcovi skutočne vznikli voči žalovanému ním uplatnené nároky čo do základu, ale aj čo do výšky, ním uplatnené úrokov z úveru a z omeškania v takej výške a za také obdobie ako ich žalobca uplatnil. Povinnosťou žalobcu na preukázanie svojich tvrdení bolo okrem predloženej dokumentácie predložiť súdu dôkazy o tom, či, kedy a v akej výške žalovaný splatil časť dlhu a akým konkrétnym postupom - výpočtom žalobca dospel k uplatneným nárokom. Túto svoju povinnosť žalobca nesplnil a pred vyhlásením rozsudku súd dňa 12.7.2019 vyhlásil uznesenia o skončení dokazovania. Súd žalobcovi vytvoril všetky podmienky k tomu, aby túto svoju povinnosť do vyhlásenia uznesenia splnil.

18. V konaní podľa § 290 a násl., ak žalovaný spotrebiteľ nie je zastúpený advokátom, je dôkazné bremeno na preukázanie nároku a jeho výšky na strane žalobcu. Žalobca v tomto konaní toto dôkazné bremeno neuniesol. Zmluva o úvere a Všeobecné zmluvné podmienky sú iba dôkazmi preukazujúcimi uzavretie zmluvy a žiadne iné skutočnosti preukazujúce existenciu a výšku uplatnených nárokov. Preto súd jeho žalobu zamietol.

19. Civilný sporový poriadok účinný od 1.7.2016 upravuje povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť strán sporu (v teórii procesného práva sa pomenúva ako tzv. bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno), ktoré sú v sporovom konaní naplnením princípu kontradiktórnosti (prejednávacej zásady) stanovujúceho, že je zásadne vecou sporovej strany tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových

tvrdení, pričom bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno je medzi stranami sporu rozdelené v závislosti od toho, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. Strana sporu je preto povinná (§ 132 CSP) tvrdiť (pravdivo a úplne) rozhodujúce skutočnosti a navrhnuť dôkazy na preukázanie tých právne významných skutočností, ohľadom ktorých má bremeno tvrdenia (ktoré sú podľa hmotného práva v jeho záujme). Pritom posúdenie, ktorá zo strán sporu má dôkazné bremeno na preukázanie určitých skutočností, je možné iba pri znalosti hmotnoprávneho predpisu, ktorý súd aplikuje na zistený skutkový stav. Súdna prax vykladá pojem dôkazného bremena tak, že sa ním rozumie procesná zodpovednosť sporovej strany za to, že počas konania vykonanými dôkazmi neboli preukázané jej tvrdenia, a preto muselo byť rozhodnuté v jej neprospech. Procesný zmysel dôkazného bremena vyniká predovšetkým v dôkaznej situácii, keď aktívna strana sporu bezozbytku splnila svoju povinnosť tvrdenia aj povinnosť dôkaznú. Jeho pravým cieľom je umožniť súdu vydať rozhodnutie aj v tých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, v spore podstatná, nebola (v zmysle, že spravidla ani byť nemohla) dokázaná, teda v prípadoch, kedy výsledok hodnotenia dôkazov neumožňuje súdu prijať ani záver o pravdivosti tejto skutočnosti ale ani záver o tom, že by bola nepravdivá. Aj v týchto prípadoch (tzv. dôkaznej núdze) musí súd rozhodnúť v neprospech tohto účastníka, v ktorého záujme bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť.

20. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 23.8.2017 sp. zn. 11Co/61/2017-74 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/190/2016.

21. Žalobca nebol v konaní úspešný, žalovaný vznik trov nepreukázal, a preto podľa § 255 ods. 1 CSP, súd stranám náhradu trov konania nepriznal.

22. Podľa § 297 písm. b/ CSP súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).